

Novena a la Immaculada

Pel senyal + de la Santa Creu...

Preparació

A fi de que sigui més eficaç la nostra oració davant de Déu, i ben agradosos els nostres obsequis a la Verge Maria, purifiquem abans la nostra, anima de pecats i faltes, fent de tot cor un Acte de contrició: Senyor meu Jesucrist...

Entrada

Recordeu-vos, oh piadosíssima Verge Maria!, que mai s'ha sentit a dir que ningú dels qui han acudit a vostra protecció, implorat vostra assistència i reclamat vostre auxili, hagi estat abandonat de Vós. Animat amb aquesta confiança, a Vós també recorro, oh Mare, Verge de les Verges!, i encara que gemint sota el pes dels meus pecats, m'atreveixo a presentar-me davant de vostra presència sobirana. No deprecieu, oh Mare de Déu! les meves súplices, ans bé escolteu-les propícia i digneu-vos acollir-les benignament. Així sia.

Oferiment

Postrats a vostres plantes, oh Verge santa, Mare de Déu i Mare nostra amatíssima, us supliquem que vulgueu benigna escoltar nostres pregàries. I encara que indignes de tota gràcia, confiem en vostre cor de Mare que tan dolçament ens estima i tan amorosament vetlla per nosaltres tots els dies de la nostra vida i tots els instants de la nostra existència. Amb confiança de fills posem en vostres mans de Mare totes les nostres alegries i penes, tot el cor i la vida, el cos i l'ànima i la nostra eterna salvació. Vulgueu acceptar els nostres humils obsequis que us adrecem per a major glòria de Déu, honor vostre i santificació de la nostra ànima; i si fos conforme al voler de Déu, també us demanem que ens vulgueu obtenir les gràcies especials que d'aquests devots obsequis gosem esperar. I contents per endavant del que Vós, Mare nostra dolcíssima, ens vulgueu obtenir, us demanem ara i sempre el créixer en l'amor de Jesús i en la vostra devoció, per tal que morint en vostres braços puguem entrar al cel a cantar eternament vostres lloances. Amén.

(Ara es fa la lectura corresponent a cada dia de la Novena; es medita una mica i es demana la gràcia especial que de la Novena s'espera. Després de demanada la gràcia especial, es diuen les següents Deprecacions i Avemaries en honor del Nom Dolcíssim de Maria)

dia 1 dia 2 dia 3 dia 4 dia 5 dia 6 dia 7 dia 8 dia 9

Mare meva amantíssima, en tots els instants de la meva vida recordeu-vos de mi, infeliç pecador.

- Avemaria.

Aqüeducte de les divines gràcies, concediu-me abundància de llàgrimes per plorar amargament els meus pecats.

- Avemaria.

Reina de cels i terra, sigueu mon empar i defensa en les temptacions dels enemics de la meva ànima.

- Avemaria.

Immaculada filla de Joaquim i Anna, aconsegiu-me de vostre amantíssim Fill les gràcies que necessito per salvar-me.

Avemaria.

Advocada i refugi dels pecadors, assistiu-me en l'hora de la meva mort i obriu-me les portes del cel.

- Avemaria.

Oració final

Verge Santíssima Immaculada i Mare meva Maria, a Vós qui sou la Mare de mon Senyor, la Reina del món, l'advocada, l'esperança, el refugi dels pecadors, avui recorro jo, que sóc el més miserable de tots. Us adoro, oh gran Reina, i us dono gràcies per tots els favors que m'haveu fet fins ara; especialment per haver-me deslliurat de l'infern, que tantes vegades he merescut. Jo us estimo, Senyora amabilíssima, i per l'amor que us tinc, prometo de voler-vos servir sempre i de fer el que pugui perquè sigueu també estimada dels altres. Jo poso en vostres mans totes les meves esperances i tota la meva salvació; accepteu-me per servent vostre, i acolliu-me sota vostre mantell, Vós, Mare de misericòrdia. I ja que sou tan poderosa amb Déu, deslliureu-me de totes les temptacions, o bé, obteniu-me la força de vèncer-les fins a la mort. A Vós demano el vertader amor a Jesucrist. De Vós espero tenir una bona mort. Mare meva, per l'amor que teniu a Déu, us prego que m'ajudeu sempre, emperò més en l'últim instant de ma vida. No em deixeu fins i tant que em veieu ja salvat en el Cel per a beneir-vos i cantar les vostres misericòrdies per tota l'eternitat. Així ho espero. Així sia.

Dia 1. — La Immaculada

Maria és una filla d'Adam i d'Eva, però molt diferent de totes les altres filles, fins al punt de poder-se dir que es filla d'Adam i d'Eva innocents, no pecadors; puix que la màcula de llur pecat, que sense cap excepció contaminarà totes les altres, no arribà en el més mínim a tocar Maria. Es filla d'Adam i Eva com ho fóra estat si Adam i Eva s'haguessin mantingut en la primera integritat. Quan fou concebuda Maria, s'esdevingué un gran i graciós miracle, com si d'una bardissa en florís un lliri. Gosem dir que llavors es veié la innocència brotar de la culpa. Aquesta tan gran i graciosa meravella fou obra singular i única de la divina Bondat. Entre totes les pures criatures humanes no n'hi hagué cap que tingués un semblant privilegi, ni mai n'hi haurà cap altra que el tingui. Una concepció, un començament de vida tan gloriós i immaculat fou seguit, després, d'una vida tan pura, d'una innocència tan immaculada i constant, que els ulls mateixos de Déu no veieren jamai en Ella la falta més petita, la més insignificant imperfecció d'obra o de pensament. Des del principi de la seva vida fins a la fi, el Senyor hagué de dir-li: “Tu ets ma coloma, ma perfecta; tu ets la Immaculada.”

Dia 2. — Plena de gràcia

Maria, no solament és la privilegiada entre les filles d'Adam; és també la privilegiada entre les filles de Déu, puix que en Ella profusament escampà les seves gràcies amb tanta abundància, que totes les gràcies repartides a totes les altres pures criatures de la terra o del cel no l'arribarien mai a igualar: fou abundor de gràcies, com convenia a Maria, qui havia d'ésser la Reina dels Àngels, la Reina dels Sants, la gran Mare de Déu. Tot el bé que la infinita Bondat de Déu ha escampat en totes les obres de la Creació, no iguala el bé que ha posat en Maria. D'aquí es que la seva innocència, puresa i candor inefable van units a tals riqueses de privilegis i de virtuts, que no solament és la més bella i la més bona entre les obres de les mans de Déu, sinó que precisament totes les passa en bellesa i bondat, de tal manera que entre elles i Maria no es pot fer comparança. Bellesa i bondat tan grans que cap intel·ligència ni angelical ni humana arriba a comprendre, i que sols plenament comprèn Aquell qui n'és Autor i Dador, així és, Déu Altíssim.

Dia 3. — La predilecta de Déu

Clarament es veu que en cap altra pura criatura abocà Déu profusament tantes gràcies i privilegis i favors singularíssims com n'abocà en Maria. Altrament no cal dubtar que la mesura de les gràcies i dels dons és la mesura de l'amor de Déu; allà més abundantament n'espargeix on té més gran amor. Déu, doncs, estima Maria, i més que no estima les altres criatures, estima Maria. Ara bé; havent-la enriquida de tantes gràcies i de tants favors que superen tota la gràcia i els favors compartits a totes les altres criatures seves, se'n treu la conseqüència que l'estima, més Ella tota sola, que no estima totes les altres. Així ho ensenyen els Sants. Aquesta és una veritat que, en un ímpetu d'admiració i d'amor, expressava així aquell gran devot seu anomenat el P. Pau Segneri, el més jove: «Si aquesta cosa impossible se suposa, això és, que Déu, o hagués de perdre aquesta sola Senyora santíssima, o tots els altres Sants i Àngels del Paradís, ¿què hauria fet el Senyor? ¡ S'hauria abraçat a la Verge, i salvada Ella, hauria deixat que s'enrunés tot el Paradís!»

Dia 4. — L'alegria dels Àngels i Sants

Els Àngels i els Sants contemplen a Maria cara a cara i veuen en Ella una bellesa tan gran, que en comparança d'Ella, tota la formosor escampada llargament per Déu en son tabernacle celestial, creat a posta per fruir i esplaiar-se eternament amb sos elegits, i tot lo bell que els corona i engalana com a prínceps de sa cort, es descoloreix i queda quasi esvaït. Al mateix temps, tal com ells veuen clarament la faç de Maria, veuen també el cor i hi troben tanta bondat, que després de la bondat de Déu, cap altra n'hi ha que pugui comparar-s'hi. D'aquí és que després de la bondat infinita de Déu, estimen amb ardentíssim amor la incomparable bellesa i bondat de Maria. i per això tots els Àngels i Sants, corpresos de tant amor, van exclamant: «Oh Maria, després de la glòria que ens pervé de la contemplació de Déu, no hi ha per nosaltres glòria igual a la glòria que ens pervé de contemplar-vos a Vós, oh Verge immaculada. Després de l'amor a Déu que ens té inflamats, no hi ha amor consemblant a l'amor amb què ens abusem per Vos, oh Maria.» Doncs si els Àngels i Sants així l'estimen, procurem imitar-los amant Maria amb tot l'amor de què sia capaç el nostre cor.

Dia 5. — L'amor a Maria

Del que s'ha dit abans es dedueix que, després de l'amor de Déu, no pot haver-hi amor més sant que l'amor de Maria, que és tant com dir que no hi ha amor més preciós que l'amor de Maria. Així s'ha de dir de l'amor de Maria en si mateix considerat. I què haurem de dir de l'amor de Maria considerat en sos efectes? Oh quant preciós, en aquest aspecte, ha d'ésser l'amor de Maria! Ella, a semblança de Déu, estima a qui l'estima, i més estima a aquell qui l'estima més. Això suposat, serà possible que no provinguin grans bens a aquells qui amant-la, són amats, i estimant-la molt, són molt estimat per la Reina del cel i de la terra, per la Tresorera i escampadora de totes les gràcies, la Mare de Déu? Benaventurat aquell qui estima Maria, i més benaventurat encara aquell qui l'estima més! Quins fruits grans i meravellosos deu treure de l'amor de Maria! Oh, quant preciós i profitós ha de ser l'amor de Maria! Que n'és de dolç l'amor de Maria!

Dia 6. — El devot de Maria detesta el pecat

El primer que es proposa l'amic és no desplaure l'amat. Per això el qui estima Maria, més que res, s'ha de proposar no desplaure Maria. Ara bé; és cosa certa que l'únic que la desplaui és únicament allò que desplaui Déu, això és, el pecat. Per la qual cosa, si nosaltres ens conservem, tant com ens sia possible, purs i nets del pecat traurem de nosaltres tot el que pot desagradar Maria. Mes, per conservar-nos així nets i purs, és necessari avorrir el pecat; qui no l'avorreixi no en pot viure deslliurat; puix que, mentre percebem la nostra inclinació tan forta al pecat, solament l'odi, l'odi sincer al pecat, ens pot eximir de cometre'l. Per tant, si estimem Maria, odiam el pecat, i de tot cor odiam-lo; singularment aquell que és el més lleig, i per això mateix és el més desplaent a Maria, a Maria la Reina de les Verges, la Verge per excel·lència: aquell pecat que ni solament s'hauria d'anomenar entre cristians. Odiem, doncs, entranyablement el pecat per tal que ens servem nets i purs, el més possible, de ses màcules, especialment d'aquelles que tenen major lletgesa, i així podrà dir-se veritablement que estimem Maria.

Dia 7. — El devot de Maria estima les virtuts

Tant com procura l'amic no desplaure l'amat, tant procura donar-li gust; per això, si estimem Maria, hem de procurar donar gust a Maria, a la qual cap altra cosa li plau tant com les virtuts que engalanen i santifiquen les nostres ànimes. Doncs si és així que l'estimem, i, estimant-la com cal, li volem donar gust, és menester que estimem les virtuts cristianes, exercitant-nos tant com puguem en la pràctica de les mateixes. L'exercici de les cristianes virtuts ens farà verament agradables a Maria, de manera que es complaurà en nosaltres. I singular i exquisida serà la seva complaença si ens veu embellits amb aquella virtut que és la més gloriosa estrella d'aquelles dotze que la coronen en el Paradís, vull dir, la virtut de la castedat. Si és així que per amor de Jesús i d'Ella servem la castedat inviolada i perfecta a manera angelical, tant com ens sia possible, la Verge de les Verges no ens considerarà del nombre de les terrenals criatures, com som, sinó que ens mirarà com criatures celestials, fins al punt de comptar-nos entre els Àngels apilats en els graons de son tron, que li besen els peus en competència: i quan un dia arribarem nosaltres allà dalt, no serem indignes d'una sort tan gloriosa. Si volem, doncs, donar gust a Maria, exercitem-nos en les virtuts cristianes i singularment en l'angelical puresa. D'aquesta manera podrem dir que estimem de veritat Maria.

Dia 8.— El devot de Maria té zel

Aquells qui estimen Maria no volen ésser sols a estimar-la, ans voldrien veure tota criatura encesa i enamorada de l'amor a Maria. Per la qual cosa, s'afanyen incansablement a escampar el més que poden, la devoció a Maria entre tots aquells qui són de llur parentiu o coneixença; treballen en fer conèixer a tothom la bellesa, la bondat de Maria; a tothom canten les llaors i glòries d'Ella, n'exalten el cor amorós, la promptitud de son auxili, la força i l'eficàcia de son patrocini; voldrien veure tot el món agenollat davant els peus de Maria, meravellat de ses grandeses i confiat en ses misericòrdies, i fent-li sobirana honor; i sobretot s'afanyen a arreplegar al bell entorn de Maria els jovencells i donzelles, en el cor dels quals més fàcilment s'insinua, i més profunda arrela, i més abundosa grana i més copiosa fructifica la devoció a Maria. I Maria se n'alegra, que cosa més agradable no se li pot fer en el món. En la innocència molt es complau Maria. Si estimem, doncs, Maria, promoguem sa devoció: promoguem-la entre els parents, promoguem-la en la nostra terra, promoguem-la a altres bandes tant com puguem. Exposem imatges de Maria a la pública veneració i a la privada; escampem llibres que tractin de les seves glòries; ensenyem el cant de ses lloances; procurem que decorosament siguin celebrades ses festes i que s'estenguin les pràctiques devotes en honra d'Ella; en una paraula, promoguem, tant com ens sia possible, i particularment entre els infants i jovencells, la devoció a Maria.

Dia 9.—La devoció a Maria ens porta a l'amor de Jesús

N'hi ha alguns que demostren tenir devoció a Maria, i en veneren les imatges, en visiten els santuaris, i n'adoren els altars, i en fan les novenes i el mes de maig, i en resen l'ofici i el rosari i en canten les lloances...; mes, entretant, no estimen Jesús, ans en són enemics, vivint en pecat. No són honrats en llurs negocis, coven l'odi contra llurs ofensors, tenen el cor ple d'impureses, no observen castedat ni d'obra ni de paraula. Malaurats: quina mena de devoció és aquesta? Serà mai veritat que algú pugui estimar sincerament la mare mentre greument n'injuria i en menysprea el fill? Qui vol ésser enemic de Jesús, podrà mai ésser amic de Maria? Ah, que obrin els ulls a la fi i vegin llur error! No podran mai estimar veritablement Maria, si no estimen a son Fill diví Jesús; que val tant com dir, si no viuen en la seva gràcia; si no avorreixen i s'aparten del pecat mortal. Per la qual cosa, convé que facin una bona confessió de tots els seus pecats i se'n purifiquin l'ànima desventurada, adquireixin la gràcia i l'amor de Jesucrist, i així podran verament estimar Maria, que a Ella molt més li plauria una sola Avemaria que resessin en estat de gràcia, nets de pecat mortal, que cent rosaris i novenes i peregrinacions i mesos de Maria que a l'honra d'Ella consagrin estant en desgràcia de Jesús per qualsevol pecat mortal. D'altra part, aquesta veritat, això és, que qui estima Maria estima Jesús, és una veritat tan clara i evident, que no ha de menester arguments ni proves: qui estima la Mare, estima el Fill, i no pot ésser altrament. Per la qual cosa mirem més aviat quin sia el medi més eficaç per a guardar-nos i créixer en l'amor de Jesús.

Molts són els medis d'inflamar les ànimes en l'amor de Jesús: les oracions devotes, les piadoses meditacions, les santes lectures, les mortificacions i les obres de misericòrdia corporals i espirituals; mes, no aneu a creure que hi hagi cap medi de tanta eficàcia per a tal fi com la santa Comunió, per la qual el cor humà es posa en el més íntim contacte amb aquella fornal del sant amor que és el Cor de Jesús, i on, mitjançant l'operació de l'Esperit Sant, es difon més abundosa que en qualsevol altre Sagrament la divina caritat.

Essent així, doncs, qui vol estimar Jesús i estimar-lo molt, no té millor medi ni més avinent que el rebre amb freqüència la Sagrada Comunió; i com sia

que no es pot donar més gran i més cert testimoni de l'amor a son Fill Jesús, no pot posar-se en dubte que qui vulgui estimar Maria, s'ha d'afanyar a freqüentar la Sagrada Comunió.